

[Ole Bjørn Kraft.]

Dette mørke Billede bliver forhaabentlig aldrig til Virkelighed, men jeg har villet fremholde det, fordi det er mit Partis Opfattelse, at vi her gaar frem ad en meget smal Sti, og at vi derfor ikke har Raad til Fejltrin. Jeg vil gerne sige til den nydannede Regering, at den økonomiske og sociale Politik, der hidtil er blevet ført, har Konservatismens fulde Støtte, og at vi ønsker, at den skal fastholdes og dens Maal ikke forflygtiges. Inflationens Fenrisulv maa ikke slippes løs under dette Ragnarok.

Naar denne Tids Historie engang skal skrives, vil det blive nævnt til Folkestyrets Ære, at det lykkedes at tilvejebringe et politisk Samarbejde, der udelukkede voldsomme indre Opgør om politiske Spørgsmaal, og som bandede Vejen for en Politik, der var baaret af Klasse- og erhvervsmæssig Tolerance og social Forstaaelse. Det vil ogsaa blive taget som et Vidnesbyrd om Folkestyrets Muligheder, at selv her, hvor saa mange modstridende Synspunkter skulde bringes sammen, nøjedes man ikke med det allernødtørftigste, men havde baade Vilje og Evne til at forberede Fremtiden og løse Opgaver, der laa ud over Dagen og Vejen. Som Eksempler herpaa kan jeg nævne saavel Ændringerne i Socialreformen, der var et Vidnesbyrd om, at Samarbejdet mellem de 5 Partier kunde bære ogsaa et vanskeligt Spørgsmaal igennem, som de Ungdomsskolelove, vi i sidste Samling fik gennemført, og som har lagt Grunden til et nyt betydningsfuldt Fremstød for at sikre, at alle vort Folks Evner kan komme til Udfoldelse. Hvor store Opgaver Krigstiden end kan stille os over for, saa maa den Linie, jeg her har talt om, den, der peger ud over Dagen og Vejen, ikke svigtes, men vi maa anstrenge os for fortsat at følge den.

Jeg vil i den Forbindelse gerne pege paa et bestemt Omraade, hvor en Indsats er paakrævet, og hvor baade befolkningspolitisk, socialt og sundhedsmæssigt Landvindinger venter. Jeg tænker paa Boligspørgsmaalet og det offentliges Stilling og Støtte hertil. Loven af 1938 om Laan til Boligbyggeri og Huslejenedsættelse til børnerige Familier har saa at sige været Grundloven for det offentliges Støtte i de senere Aar. Aar for Aar er denne Lovgivning

blevet kompletteret og udvidet ved senere Tillægslove. Man er begyndt at se Boligspørgsmaalet i et nyt Lys. Som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, udtalte ved første Behandling af Loven i 1938,

„er Spørgsmaalet om Bolig et alment socialt Spørgsmaal, som burde ses paa en bredere folkelig Basis, med andre Ord: Løsningen af Boligspørgsmaalet er et selvstændigt Formaal for Politikken“. Denne Udtalelse er en klar Programudtalelse fra Det konservative Folkeparti paa dette Omraade.

Naturligvis maa man, naar Boligspørgsmaalet ses i dette Lys, og det offentliges Støtte til Byggeriet ikke blot skal være en Ambulanceforanstaltning, naar Konjunkturerne gaar Boligproduktionen imod, gøre sig klart, efter hvilke Principper man i store Linier ønsker Boligspørgsmaalet løst i et moderne Samfund. Herom har vi da ogsaa givet tydelig Besked. Den Boligtype, vi ønsker, er det egne Hus i frie og sunde Omgivelser. Mulighederne herfor er blevet betydeligt forøget gennem den tekniske trafikale Udvikling, der medfører, at man kan bo relativt langt borte fra sin Arbejdsplads og alligevel i Løbet af forholdsvis kort Tid komme derind. Man er ikke som tidligere bundet til et bestemt, snævrere erhvervsmæssigt Omraade, men kan sprede Bebyggelsen ud i Have- og Planetbyer. Men som mit Partis Ordfører dengang fremhævede: en rationel Løsning baade af Jordkøbs- og Trafikpolitikken maa være en given Forudsætning for, at ogsaa den mindre-bemidlede Del af Befolkningen kan faa Del i de Goder, der er knyttet til det egne Hus. En vis Centralisering igennem et Statens Bolig- og Byggedirektorat maatte han ogsaa anse for formaalstjenligt.

Det er efterhaanden blevet mere og mere klart, at de interkommunale Spørgsmaal, ligesom ogsaa de trafikale, og Spørgsmaalet om Jordernes Erhvervelse er af en saadan Karakter, at hvis disse Spørgsmaal ikke løses nogenlunde samlet, vil den spredte Bebyggelse faa en utilfredsstillende og tilfældig Karakter, selv om vi vel kan erkende, at der i de Aar, der er gaaet siden 1938, er bygget slet ikke saa faa Smaahuse med Støtte af det offentlige.

Som Tingets Medlemmer maaske vil